

אֱלֹהִים. וְהוּא שְׁלִיט, רַבּוֹן, לְדוֹן
אֶת הָעוֹלָם בְּדִין, וְלָתֵת דִּין לְכָל מִי
שְׁצָרִיקוֹ, וְלִהְנַהִיג הַכֹּל בְּדִין.

עַד כָּאן פָּנִים עֲלִיוֹנִים וּפָנִים
תַּחְתּוֹנִים, בְּסוּד שֶׁל שְׁלֹשׁ בְּשֻׁלֵּשׁ
מִתְחַבְּרִים, וְאֵלּוּ בָּאֵלּוּ נִכְלָלִים. פֶּן
אֶחָד שֶׁנִּשְׁאַר מִהַמְרַכְּבָה
הַתַּחְתּוֹנָה, כֻּלָּם שׂוֹאֲלִים עָלָיו
אוֹפֵן, אִיזָה הוּא הַפֶּן הָאֶחָד
שֶׁנִּשְׁאַר?

חֹזֵר וְאָמַר, בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא?
בְּאַרְצָךְ. כִּדִּי שְׁלֵא יִשְׁאַרוּ הַתַּחְתּוֹנִים
בְּלִי הַשְּׁגָחָה אֶפְלוּ רַגַע אֶחָד. אוֹתוֹ
הַפֶּן, כְּשֶׁנִּכְלָלוּ כֹּל שְׁלֹשׁ הָאֲחֵרִים,
הַפֶּן הִזָּה נוֹטֵל מִכֻּלָּם, וְנִכְלָלִים
בְּכֻלָּם, וְהוּא לְבַדּוֹ בְּכֻלָּם, כִּדִּי
לְהַשְׁגִּיחַ בְּטוֹב עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.
וְהַפֶּן הִזָּה מְשַׁבַּח תָּמִיד, וּמַעֲוֹרֵר
הַתַּעֲוִרֹת אֶל אוֹתָם שְׁלֹמְעֵלָה
מַעֲלִיו. וְאוֹתָם שְׁלֹמְעֵלָה מַעֲלִיו
מַעֲוִרִים אֶל אוֹתָם הָעֲלִיוֹנִים
שְׁלֹמְעֵלָה. וְאוֹתָם הָעֲלִיוֹנִים
שְׁלֹמְעֵלָה מַעֲוִרִים אֶל מַעֲלָה,
וְנִקְשָׁרִים זֶה עִם זֶה עַד אֵין סוּף.

וְכִשְׁוִיָּה מַתְעוֹרֵר בְּהַתַּעֲוִרֹת שֶׁל
אוֹתָם הַפָּנִים, בְּאוֹתָן נִשְׁיָקוֹת
הָעֲלִיוֹנוֹת, לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּסוּד
עֲלִיוֹן, וְלְהַשְׁלִים וְלִזְוֹן אֶת כָּל
הָעוֹלָמוֹת, שְׁכָל הָעוֹלָמוֹת יִהְיוּ
בְּשִׁמְחָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, יִשְׁקֵנִי
מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים הִדִּיק
מִיָּן.

יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ - עַל פִּיו שֶׁל
אֱלֹהֵינוּ נִגְזַר. כְּתוּב (בְּרַאשִׁית) וְהָאָדָם
יָדַע אֶת חַוָּה וַתְּהִרָה וַתֵּלֶד אֶת
קַיִן וְגו' וְהָאָדָם - זֶה אָדָם הָרִאשׁוֹן,
הַשֵּׁר הַמְּמַנֶּה (דְּפוּס), בְּחֻקֵּי קוֹתֵנוּ
הַדְּקִים הָעֲלִיוֹנִים. יָדַע מַה שְׁלֵא
הִפִּיר בָּהּ מִקֶּדֶם לְכֹן. יָדַע לְהִיּוֹת
פָּנִים בְּפָנִים. כְּשֶׁמִּסְתַּכְּלִים פָּנִים
בְּפָנִים לְשִׁמוּשׁ, אִזּוֹ כְּתוּב יָדַע. יָדַע
לְהַשְׁקוֹתָהּ, לְזַרְעַ בָּהּ זֶרַע, לַעֲשׂוֹת
תּוֹלְדוֹת. זֶה לְטוֹב, בְּהַתַּעֲוִרֹת שֶׁל
הַשְּׁגָחָה לְמַטָּה.

שְׁלִיט, רַבּוֹן, לְמִידָן עֲלֵמָא בְּדִינָא, וְלִמְיָהּ
דִּינָא לְכָל מָאן דְּאַצְטְרִיךְ, וְלֵאֲתַנְהַגָּא כּוּלָּא
בְּדִינָא.

עַד הֶכָּא, אֲנַפִּין עֵילְאִין וְאַנְפִּין תַּתְּאִין, בְּרִזָּא
דְּתֵלַת בְּתֵלַת מִתְחַבְּרָאן, וְאַתְּכְּלִילוּ אֵלִין
בְּאֵלִין. פֶּן חַד דְּאַשְׁתָּאֵר מִרְתִּיכָא תַּתְּאָה, כּוּלָּא
שְׁאֵלִין עֲלֵיהּ אוּפֵן, אֵן אִיהוּ פֶּן חַד דְּאַשְׁתָּאֵר.

הֲדַר וְאָמַר בְּאֵן אַתְר הוּא, בְּאַרְצָךְ. בְּגִין דְּלֵא
יִשְׁתְּאָרוּן תַּתְּאִין כּוּלָּא אֲשַׁגְּחוּתָא אֶפִּילוּ
רַגְעָא חֲדָא. הֵהוּא פֶּן, כִּד אֲתַכְּלִילוּ כּוּלְהוּ
תַּלְתָּא אַחֲרֵנִין, הֵאִי פֶּן נָטִיל מִכּוּלְהוּ,
וְאַתְּכְּלִילוּ בְּכֻלְהוּ, וְאִיהוּ בְּלַחֲוֹדוּי בְּכֻלְהוּ,
בְּגִין לְאַשְׁגָּחָא בְּטִיבּוּ עַל כָּל בְּנֵי עֲלֵמָא.

וְהֵאִי פֶּן מְשַׁבַּח תְּדִיר, וְאַתְעָרַת אֲתַעְרוּ לְגַבִּי
אֵינּוֹן דְּלַעֲיֵלָא דְעֵלָה. וְאֵינּוֹן דְּלַעֲיֵלָא
דְעֵלָה, מַתְעַרֵי לְגַבִּי אֵינּוֹן עֵילְאִין דְּלַעֲיֵלָא.
וְאֵינּוֹן עֵילְאִין דְּלַעֲיֵלָא, מַתְעַרִין לְגַבִּי עֵילָא,
וְאַתְקַשְׁרֵי דָּא בְּדָא עַד אֵין סוּף.

וְהֵאִי כִּד אֲתַעַר בְּאַתְעָרוּ דְּאֵינּוֹן פָּנִים, בְּאֵינּוֹן
נְשִׁיקִין עֵילְאִין, לְמַהוּי דְּבִיקֵי בְּרִזָּא
עֵילְאָה, וְלֵאשְׁלֵמָא וְלִמְיִזָן כֹּל עֲלָמִין, לְמַהוּי
כֹּל עֲלָמִין כּוּלְהוּ בְּחֻדּוּא. פֶּמָּא דָּאֲתָּ אָמַר,
יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים הִדִּיק מִיָּן.

יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ. עַל פּוּמָא דְּאַלְהֵהוּ
אַתְגַּזַּר. כְּתִיב (בְּרַאשִׁית ד א) וְהָאָדָם יָדַע אֶת

חַוָּה אֲשֶׁתּוֹ וַתְּהִרָה וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וְגו'. וְהָאָדָם,
דָּא אָדָם קְדָמָהּ, טְפִסְרָא (טְפִסְרָא), בְּגִלְפּוּי
דְּקִיקִין עֵילְאִין. יָדַע, מַה דְּלֵא אֲשֶׁתְּמוּדַע בָּהּ
מִקְדָּמַת דְּנָא. יָדַע לְמַהוּי אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין. כִּד
אֲסַתְּכֻלָן אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין לְשִׁמוּשָׁא, כִּדִּין כְּתִיב
יָדַע. יָדַע לְאַשְׁקָאָה לָהּ, לְמִיזְרַע בָּהּ זֶרַע,
לְמַעַבַד תּוֹלְדִין. הֵאִי לְטַב, בְּאַתְעָרוּ
דְּאַשְׁגָּחוּתָא לְתַתְּאָה.

מִדְּאֵתָא נְחֹשׁ עַל חֲוָה, אֲטִיל בְּהַ זִוְהֶמָא, וְקִיָּן מִהֶהוּא זִוְהֶמָא נְפִיק. וְאִי תִימָא אִיךְ נְפִיק מִתְּמָן, וְהָא כְּתִיב וְהָאָדָם יָדַע אֶת חֲוָה אִשְׁתּוֹ וַתֵּהֵר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן, דְּמִשְׁמַע דְּמָאָדָם הוּהּ, וְלֹא מִסְטָרָא אַחְרָא, וְאֵת אֲמַרְתָּ דְּאֲטִיל נְחֹשׁ בְּהַ זִוְהֶמָא וְנִפְיָק מִיְנֵיהּ קַיִן.

מִשְׁבָּא נְחֹשׁ עַל חֲוָה, הִטִּיל בְּהַ זִוְהֶמָא, וְקִיָּן יָצָא מֵאוֹתָהּ זִוְהֶמָא. וְאִם תֵּאמְרָא אִיךְ יָצָא מִשָּׁם, וְהָרִי כְּתוּב וְהָאָדָם יָדַע אֶת חֲוָה אִשְׁתּוֹ וַתֵּהֵר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן? שְׁמִשְׁמַע שְׁהִיָּה מָאָדָם, וְלֹא מִצַּד הָאֲחֵר, וְאֵתָהּ אֲמַרְתָּ שְׁהִנְחֹשׁ הִטִּיל בְּחֲוָה זִוְהֶמָא וְיָצָא מִמֶּנּוּ קַיִן?

אֲלָא וְדָאִי שְׁאוֹתוֹ נְחֹשׁ הִטִּיל בְּהַ זִוְהֶמָא, וּמֵאוֹתָהּ זִוְהֶמָא נִשְׂאָב בְּהַ אוֹתָהּ רוּחַ רָעָה, וְהוּא הָיָה מְכַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲיָהּ, וְלֹא הָיָה לוֹ גּוּף לְהַפְלִיל בְּהַ וּלְצַאֵת לְעוֹלָם. וְכִיּוֹן שְׂבָא אָדָם, בְּהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל אוֹתָהּ זִוְהֶמָא, וְהַתְּחַבֵּר עִם אִשְׁתּוֹ, עָשָׂה גּוּף אֶל אוֹתָהּ הָרוּחַ הָרָעָה שְׁהִיָּתָה בְּמַעֲיָהּ, וְנִכְלָל בְּתוֹכּוֹ, וְיָצָא לְעוֹלָם בְּדִיוֹקָן מִמַּעְלָה וּמִטָּה.

וְחֲוָה הִשְׁגִּיחָהּ בְּזוּהַ, וְאֲמַרְהָ קִנִּיתִי אִישׁ אֶת ה', עִם ה'. וּמִשׁוּם כֶּף, כָּל מַעֲשֵׂי קַיִן הָיוּ מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָרָע הָאֲחֵר. וּכְשֶׁחִבֵּא קֶרְבָּנוֹ, מֵאוֹתוֹ צַד הָרָע חִבֵּא אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכִתּוּב (שם) וַיְהִי מִקֶּץ יָמִים, וְלֹא כְּתוּב וַיְהִי מִקֶּץ יָמָיו.

וְתוֹסַף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הָבֶל (שם). שְׁוֵדָאִי אוֹתָהּ רוּחַ רָעָה הִתְחַזְּקָה וְהִתְגַּבְּרָה בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל קַיִן, וְנִשְׁבֵּר הַכַּחַשׁ וְהִתְקַף שֶׁל הָבֶל, וְלֹא הָיָה אֵלָיו פְּלוּם. עַד כַּאֲן הָיָה בְּצַד שֶׁל כָּל הַזִּוְהֶמָה.

בֵּינָן שְׂבָא לְאֲחֵר כֶּף וְנוֹלַד שֵׁת, הַתְּבַסֵּם הָעוֹלָם בְּצַדִּיקִים וּחְסִידִים שְׁהִיוּ אַחֵר כֶּף בְּעוֹלָם. שֵׁת, זֶהוּ סִיּוּם שֶׁל אֶלְפָא בֵּיתָא. וְאִף עַל גַּב שְׁהַתְּבַסֵּם, לֹא הִסְרִיּוּ הַעֲקָלְתוֹן הָרָע מִן הָעוֹלָם, אֲלָא נִכְנַע מִלְּפָנָיו צַד הָאֲמוּנָה, הַסִּיּוּם שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת.

שְׁהָרִי עַד כַּאֲן נִבְרָא הָעוֹלָם בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְלֹא נִשְׁלְמוּ

אֲלָא, וְדָאִי הֵהוּא נְחֹשׁ אֲטִיל בְּהַ זִוְהֶמָא, וּמִהֶהוּא זִוְהֶמָא אִישְׁאִיב בְּהַ הֵהוּא רוּחַ בִּישָׂא, וְהֵהוּא הוּהּ מְכַשְׁפֵּשׂא בְּמַעֲהָא, וְלֹא הוּהּ לִיָּה גּוּפָא לְאֵתְכַלְלָא בִּיָּה, וְלְמִיפְק לְעֶלְמָא. וְכִיּוֹן דְּאֵתָא אָדָם, בְּאֵתְעָרוּ דִּהֵהוּא זִוְהֶמָא, וְאֵתְחַבֵּר בְּאֵתְתִּיָּהּ, עֶבֶד לִיָּה גּוּפָא לְהֵהוּא רוּחָא בִּישָׂא דִּהֵהוּ בְּמַעֲהָא, וְאֵתְכַלְלִיל בְּגוּיָּהּ, וְנִפְק לְעֶלְמָא בְּדִיוֹקָנָא מִעִילָא וְתַתָּא. וְחֲוָה אִשְׁגַּחַת בְּהָאִי, וְאֲמַרְתָּ קִנִּיתִי אִישׁ אֶת ה'. עִם ה'. וּבְגִיָּן כֶּף, כָּל עוֹבְדוֹי דְּקַיִן, הוּוּ מִהֶהוּא סְטָרָא אַחְרָא בִּישָׂא. וְכַד אִיִּיתִי קוֹרְבָּנִיָּה, מִהֶהוּא סְטָרָא בִּישָׂא אִיִּיתִי לִיָּה. הֲדָא הוּא דְּכְתִיב, (שם ד ג) וַיְהִי מִקֶּץ יָמִים, וְלֹא כְּתִיב וַיְהִי מִקֶּץ יָמָיו.

וְתוֹסַף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הָבֶל (שם פסוק ב). דוֹדָאִי הֵהוּא רוּחָא בִּישָׂא אֵתְתַקַּף וְאֵתְגַבֵּר בְּעוֹבְדָא דְּקַיִן, וְאֵתְבֵר חִילָא וְתוֹקְפָא בְּהָבֶל, וְלֹא הוּהּ לְגַבִּיָּה פְּלוּם. עַד הָכָא הוּהּ בְּסְטָרָא דִּזִּוְהֶמָא כּוּלָא.

בֵּינָן דְּאֵתָא לְבַתֵּר וְאֵתְיִלִּיד שֵׁת, אֵתְבַסֵּם עֶלְמָא, בְּצַדִּיקִי וּחְסִידִי דִּהוּוּ לְבַתֵּר בְּעֶלְמָא. שׁ"ת: דָּא אִיְהוּ סִיּוּמָא דְּאֶלְפָא בֵּיתָא. וְאִף עַל גַּב דְּאֵתְבַסֵּם, לֹא אֲעֵדִיאָו עֲקִימוּ בִּישָׂא מִעֶלְמָא, אֲלָא אֵתְכַפִּיָּא מִקְמִי סְטָרָא דְּמֵהִימְנוּתָא, סִיּוּמָא דְּאֵתְוּוֹן.

דָּהָא עַד הָכָא אֵתְבֵרִי עֶלְמָא בְּאֵתְוּוֹן דְּאוֹרִיָּיתָא, וְלֹא אִשְׁתְּלִימוּ אֵתְוּוֹן,

האותיות עד שנולד שת. כיון שנולד שת, נשלמו כל המעשים שלמעלה ולמטה בסוד האותיות. אז התבסס העולם, שהשתלמו תקוניו. מכאן והלאה התחיל העולם להתנהג כפי ישר דרכיו. הראשית שהתחיל, מאותן האותיות שנשארו בראשונה. אדם מתחיל בא"ף ומסיים במ"ם. ואחר שסיים אלפא ביתא בשת, החזרו אותיות אנו"ש, אל"ף כבתחלה, ג' שהיא אחר מ' שנשארה מאדם. ש' הראשית של אותיות ש"ת. נטל אותיות זה ומזה. ו' דיוקן של אדם, להראות שהי משת התייחסו הדורות בעולם בדרך ישרה כראוי.

ובסוד האותיות הכל נבנה. והלכו שלשים ושתים אלפא ביתות, עד שעמדו ישראל על הר סיני. כיון שעמדו ישראל על הר סיני, התבססו האותיות, ונסתרו בהפוך האלפא ביתות, ויצאה התורה כלולה בשלשים ושנים שבילים של סוד החכמה העליונה, ונרשמה אלפא ביתא בשנים עשר תחומים, שנים עשר שבטים, פרט לשנים שהסתלקו מהם, והם ח"ט, שאין נראים בהם כלל.

עד שנכנסו לארץ בתחלה, והיה חרם ביניהם בחטאו של עכן, ואז חזרו אותן שתי אותיות שהיו מסתלקות מהם, והם מכריזות ואומרות: חטא ישראל. והאותיות הללו לא הסתלקו מהם, אף על גב שהיו בארץ הקדושה בכל דור ודור.

עד שבא שלמה ובנה את בית המקדש והתיישבו העולמות מעלה ומטה בדיוקן אחד, אז התישרו כל האותיות, ואותן שתי האותיות שהיו רשומות ביניהם לרע, התהפכו לטוב, הפכו לטח,

עד דאתייליד שת. כיון דאתייליד שת, אשתלימו כל עובדין דלעילא ותתא, ברזא דאתוון. כדיון אתבסם עלמא, דאשתלים תיקוניו. מכאן ולהלאה, שארי עלמא לאתנהגא פפום מישר אורחוי.

שירותא דקא שארי, מאינון אתוון דאשתבקו בקדמיתא. אדם, שארי בא"ף, וסיים במ"ם. ולבתר דסיים אלפא ביתא בשת, אתהדרו אתוון אנו"ש, אל"ף כמלקדמין, ג' דאיהו בטר מ' דאשתביק מאדם. ש', שירותא דאתוון דש"ת. נטיל אתוון מהאי ומהאי. ו' דיוקנא דאדם, לאתחזאה, דהא משת אתיחסו דרין בעלמא באורח מישר, כדקא יאות.

וברזא דאתוון אתפני כולא. ואזלו תלתין ותריין אלפא ביתות, עד דקיימו ישראל על טורא דסיני. כיון דקיימו ישראל על טורא דסיני, אתפנישו אתוון, ואסתימו בהפוכא דאלפא ביתות, ונפקאת אורייתא, כלילא בתלתין ותריין שבילין דרזא דחכמתא עילאה, ואתרשימת אלפא ביתא, בתריסר תחומין, תריסר שבטין. בר תרין דאסתלקו מנהון, ואינון ח"ט, דלא אתחזו בהו כלל.

עד דאעלו לארעא בשירותא, והוה חרם ביניהו בחובא דעכן, וכדין אתהדרו אינון תרין אתוון, דהוו מסתלקי מנייהו, ואינון מכריזי ואמרי חטא ישראל. ואלין אתוון לא אסתלקו מנייהו, אף על גב דהוו בארעא קדישא, בכל דרא ודרא.

עד דאתא שלמה, ובנה בי מקדשא, ואתיישבו עלמין, עילא ותתא בדיוקנא חדא. כדיון אתיישרו אתוון כולהו, ואינון תרין אתוון דהוו רשימין ביניהו לביש, אתהפיקו לטב, אתהדרו טח, דכתוב (מ"א ה ה)